

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 1 septembrie 2018, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Fapte 4:29-30, 24, 31**: „*Și acum, Doamne, uită-Te la amenințările lor, dă putere robilor Tăi să vestească Cuvântul Tău cu toată îndrăzneala și întinde-Ți mâna, ca să se facă tămăduiri, minuni și semne prin Numele Robului Tău celui sfânt Isus*”.

„*Când au auzit ei aceste lucruri, și-au ridicat glasul toți împreună către Dumnezeu și s-au rugat: «...»*”.

„*După ce s-au rugat ei, s-a cutremurat locul unde erau adunați; toți s-au umplut de Duhul Sfânt și vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală*”.

Vă spun tuturor un bun venit călduros în scumpul și sfântul Nume al iubitului nostru Domn și Răscumpărător. Aparține planului de mântuire al lui Dumnezeu pentru perioada timpului de sfârșit faptul că noi putem crede din inimă făgăduințele pe care El le-a dat pentru această perioadă de timp. Și cum am auzit, noi trăim personal confirmarea Cuvântului.

Îi mulțumim Domnului. Noi avem o legătură interioară unii cu alții. Astăzi doresc să exprim ceea ce simt când frații noștri scumpi de pretutindeni ne salută. Există doar un singur motiv pentru care noi suntem aici: ca să ascultăm Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. O putem spune spre cinstea Domnului. În ultimele dăți am amintit de câteva ori acest lucru. De la început Dumnezeu a călăuzit totul, a deschis uși în toate localitățile, în toate popoarele și în toate limbile prin primele transmisii la Radio Luxemburg și după aceea continuarea care a avut loc pe întregul pământ: în Alaska, în Reykjavík, în Australia, Rusia, România și pretutindeni au avut și au loc transmisii prin televiziune. Chiar ieri am prelungit un contract în șaptezeci de țări unde sunt difuzate programele noastre. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din

toată inima. Se spune că între zece și doisprezece milioane de oameni ascultă și pot urmări în mod regulat aceste transmisii. Îi suntem mulțumitori și încă o dată mulțumitori pentru marele har și privilegiul pe care Atotputernicul ni l-a dăruit ca să avem parte de ceea ce a făgăduit El pentru acest timp. În mod deosebit suntem mulțumitori pentru cei ce sunt de curând în mijlocul nostru.

În ultimii cinci sute de ani, începând cu Reforma, și chiar înaintea Reformei au existat treziri și călăuziri mai adânci în Cuvântul lui Dumnezeu, în planul de mântuire al lui Dumnezeu. Și toți aceia care în timpul lor au primit trecere înaintea lui Dumnezeu, au crezut mesajul care a fost vestit în timpul lor: în timpul lui Jan Hus, al lui Luther, al lui Wesley, al lui John Smith; toți acești frați au avut însărcinările lor în Împărăția lui Dumnezeu în timpul lor, în generația lor au putut propovădui ceea ce le-a fost descoperit.

Dar în timpul nostru are loc împlinirea directă a prorociei biblice. Noi putem spune și trebuie spus că începutul și sfârșitul Noului Testament au o importanță deosebită în ochii lui Dumnezeu. Pe cât de sigur a fost dată făgăduința în Cuvântul profetic: „*Iată voi trimite pe solul Meu înaintea Mea*”, pe atât de sigur a venit îngerul Gavril la Zaharia și i-a dat făgăduința: „*Nevastă-ta Elisabeta îți va naște un fiu, căruia îi vei pune numele Ioan..el va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie*” (Lc. 1:13, 17). În momentul în care Dumnezeu împlinește făgăduințe, pe pământ se petrece supranaturalul.

Ioan Botezătorul știa exact care verset biblic se referea la el. În Ioan 1 este scris că el a fost întrebat: „*Tu cine ești? El a mărturisit că nu este el Hristosul*”. Și ei l-au întrebat: «*Dar cine ești? Ești Ilie?*» Și el a zis: «*Nu sunt!*» «*Ești Prorocul?*» Și el a răspuns: «*Nu!*» Atunci i-au zis: «*Dar cine ești? Ca să dăm un răspuns celor ce ne-au trimis. Ce zici tu despre tine însuși?*». Iar în vers. 23 Ioan a dat răspunsul: „*Eu sunt glasul celui ce strigă în pustiu: «Neteziți calea Domnului!*», cum a zis prorocul Isaia”.

La prima venire a lui Hristos făgăduința existentă s-a împlinit și întreaga Iudee s-a strâns la Iordan ca să se pocăiască și să se boteze. Puteți citi în Lc. 3, cum acest bărbat al lui Dumnezeu a vestit mesajul cu care a fost trimis. Iar apoi el a putut spune: „*eu vă botez cu apă, spre*

pocăință; dar Cel ce vine după mine, este mai puternic decât mine, și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțămintele. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc” (Mat. 3:11). Ioan a fost un bărbat trimis de Dumnezeu cu mesajul lui Dumnezeu pentru acea perioadă de timp. Și toți aceia care au primit trecere înaintea lui Dumnezeu s-au strâns la Iordan, s-au lăsat botezați și au crezut ceea ce au auzit, ceea ce făgăduise Dumnezeu.

Exact așa se întâmplă și în timpul nostru. Este o ofertă, un cadou al harului Dumnezeului nostru, că de la început am primit legătura cu lucrarea lui Dumnezeu. O repet. Prima predică din anul 1955 a fost atât de simplă, mai simplă nici nu se putea. Dar apoi a venit confirmarea, a venit rugăciunea pentru bolnavi, după aceea orbii și-au căpătat vederea și șchiopii umblau. Cuvântul care a fost adus în simplitate ca Evanghelie a fost confirmat de Domnul în viața acelor care au crezut. De peste o mie două sute de ori, fratele Branham le-a putut spune celor ce au venit la rugăciune: „AȘA VORBEȘTE DOMNUL...”, pentru că mai înainte el vedea în viziuni cine era persoana respectivă, de unde venea, de ce boală suferea. Dacă ai trăit personal aceste lucruri, știi sigur. Dragii mei frați și surori, acum o spun cu cuvintele mele. Pentru mine este prețios ca aurul că am fost martor ocular și audibil al lucrurilor pe care Dumnezeu le-a făgăduit pentru acest timp. În felul acesta noi suntem mulțumitori că am primit legătura cu lucrarea prezentă a lui Dumnezeu, după plecarea Acasă a fratelui Branham și suntem părtași a ceea ce s-a întâmplat de atunci încolo.

Înainte să intrăm în cercetarea Cuvântului permiteți-mi să mai amintesc aceasta. Scumpul nostru frate Helmuth Miskys a fost chemat Acasă. Niciunul dintre noi n-a luat în calcul așa ceva. Noi toți am crezut, ne-am încrezut în Domnul și de fiecare dată am citit versetul din Rom. 9, iar apoi din Rom. 10:11: „*Oricine crede în El nu va fi dat de rușine*”. Mii de oameni au crezut și totuși Domnului I-a plăcut să-l ia Acasă pe fratele nostru iubit. Noi toți știm că Dumnezeu nu face niciodată nicio greșală. Nimeni nu-și poate alege când să vină în această lume și când să plece. Să ne gândim la plecarea Acasă a fratelui Branham. El își făcuse o grămadă de notițe. În 24 decembrie a intenționat să predice o predică cu „«Urma Șarpelui pe stâncă» Șarpele la început, în Grădina Eden și Șarpele la sfârșit; prin amăgire, prin

punerea sub semnul întrebării a ceea ce a spus Dumnezeu”. În 12 dec. el a serbat Cina împreună cu fratele Green și după aceea s-a urcat în mașină și a plecat; apoi, în 18 dec., pe drum a avut un accident și pe 24 decembrie a plecat Acasă. El nu s-a gândit și nu și-a închipuit lucrurile așa, dar așa au venit. Noi nu-I putem spune lui Dumnezeu, nu-L putem întreba: „De ce ai permis să se întâmple lucrurile în felul acesta?”, sau „De ce s-a întâmplat așa?”. Să-I mulțumim Domnului Dumnezeului nostru care face totul bine. Să mai spunem referitor la fratele nostru Helmuth Miskys. În decursul anilor am avut împreună cu mine mulți lucrători, dar fratele nostru a fost ceva deosebit. Acest lucru îl putem spune liniștit: el și-a făcut partea în fiecare domeniu: în familia lui, în adunare, cu copiii, cu tinerii; peste tot el și-a împlinit însărcinarea lui. Acum el se poate odihni la Domnul.

Pentru ca toți să știe – îndeosebi frații slujitori care acum ridică zvonul: „Cum va fi mai departe cu fratele Frank?” și se preocupă cu acest subiect pe internet – astăzi eu vreau să le spun din inimă ceea ce a spus Domnul nostru în Ioan 21, acolo unde avem o conversație a Domnului nostru. În Ioan 21:18 Domnul nostru i-a spus lui Petru: *„Adevărat, adevărat îți spun că atunci când erai mai tânăr, singur te încingeai și te duceai unde voiai; dar când vei îmbătrâni, îți vei întinde mâinile, și altul te va încinge și te va duce unde nu vei voi”*. El a prezis în ce mod va muri Petru. Petru a auzit aceste cuvinte, iar după aceea a vorbit cu Domnul, în legătură cu Ioan, și L-a întrebat ce va fi cu Ioan. „Ce va fi cu mine mi-ai spus. Dar ce se va întâmpla cu Ioan, cel ce stătea rezemat de pieptul Tău?”.

Permiteți-mi s-o spun pe scurt. Domnul nostru a spus-o aici: *„Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție? Atunci lasă să fie așa”*. Apoi urmează o afirmație deosebită pe care o spun tuturor fraților. Frate Taty, ascultă bine și dă-o mai departe fraților de pe întregul pământ care se preocupă cu acest subiect. Vers. 22: *„Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție?”*. De aici îmi place cel mai mult aceasta: „Ce te interesează pe tine ce va fi cu Ioan?”. Ce îi interesează pe frați ce are de gând Domnul să facă cu fratele Frank? Spuneți-le tuturor fraților că pregătirea este lucrul cel mai important. Fratele Frank a văzut răpirea. Dacă pleacă înaintea sau pleacă cu toți ceilalți împreună, în orice caz, noi vom fi răpiți împreună. Dacă

Domnul o vrea, atunci ce vă pasă vouă? Lăsați totul în mâinile lui Dumnezeu și nu vă preocupați cu astfel de întrebări. S-o mai citesc o dată? „*Dacă vreau ca el să rămână până voi veni Eu, ce-ți pasă ție?*”. Gata! Așadar Îi mulțumim Domnului. Cu adevărat în Scriptură avem răspunsul la toate întrebările.

Acum mergem la prorocul Isaia. Dragilor, voi știți, pentru noi Ps. 50:5-6 este cel mai important Cuvânt: „*Strângeți-Mi pe credincioșii Mei care au făcut legământ cu Mine prin jertfă!*”. Apoi, bineînțeles, noi strângem poporul lui Dumnezeu împreună ca să asculte cuvintele lui Dumnezeu. Citim apoi de la Is. 66:2 unde Domnul nostru a vorbit într-un mod puternic cu cuvinte deosebite: „*Toate aceste lucruri doar mâna Mea le-a făcut* („Întregul Univers doar mâna Mea l-a făcut” – lb. germ.) *și toate și-au căpătat astfel ființa – AȘA VORBEȘTE DOMNUL. – ..*”. Acuma vine: „*Iată spre cine Îmi voi îndrepta privirile: spre cel ce suferă și are duhul mâhnit, spre cel ce se teme de Cuvântul Meu*”.

Cu adevărat acest lucru m-a copleșit. Dați-vă odată seama, Dumnezeul atotputernic care prin Cuvânt a adus la existență întregul Univers nu privește la ceea ce a făcut El, ci Își îndreaptă privirile spre acela care are duhul mâhnit, spre cel ce are o suferință și este în necaz, la acela care are nevoie de El. Nu creația, ci răscumpărarea. În răscumpărare a fost descoperită atotputernicia lui Dumnezeu, Dumnezeu ne-a dăruit totul prin har: mântuirea sufletului, iertarea deplină, vindecarea deplină, până la schimbarea trupurilor noastre. Iubiți frați și surori, ce este cu tine? Ce este cu noi? El a creat întregul Univers și Domnul zice: „*Iată spre cine Îmi voi îndrepta privirile: spre cel ce suferă și are duhul mâhnit*, care are o inimă zdrobită, la cel căzut, privesc la cei ce au nevoie de ajutorul Meu, privesc la aceia care cred și urmează Cuvântul Meu și în teamă și respect față de Cuvânt cheamă Numele Meu”. Am fost puternic copleșit când am citit aceste lucruri.

Vă mai spun o dată: Atotputernicul nu admiră tot ceea ce a creat El, nu! El privește la tine, El privește la mine, El vede necazul tău, El vede necazul meu și dorește și astăzi ca toți să fie ajutați prin har.

Mergem mai departe la Is. 66:5: „*Ascultați Cuvântul Domnului, voi care vă temeți de Cuvântul Lui...*”. Voi care nu vă dați păreri voastre despre Cuvântul Lui, răstălmăcirile, explicațiile și interpretările

voastre. Voi care vă temeți de Cuvântul lui Dumnezeu așa cum este scris, îl primiți cu teamă și cutremur și îl credeți. Apoi în partea a doua a versetului este scris: „*Iată ce zic frații voștri care vă urăsc...*”. Cine sunt frații aceștia care urăsc? De la început au fost aceste două semințe diferite: Cain și Abel. N-o poți schimba, n-o poți schimba. Există frați adevărați, despre aceia vorbește Domnul: „*Am descoperit Numele Tău fraților mei*”. Apoi există și frați mincinoși, și acest lucru nu-l poți schimba. Dar Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru că ceea ce vine acum este cel mai important lucru. „*Iată ce zic frații voștri care vă urăsc și vă izgonesc din pricina numelui Meu: ...*”. Vă izgonesc din pricina numelui Meu. „*«Să-Și arate Domnul slava, ca să vă vedem bucuria!» – Dar ei vor rămâne de rușine!*”. Aici este vorba că frații mincinoși, frații falși știu exact ce așteptări avem noi conform Cuvântului lui Dumnezeu, conform făgăduințelor lui Dumnezeu. Ei așteaptă să ne poată vedea bucuria, dar noi, împreună, vom vedea confirmarea în realitate prin har, și o vom trăi prin har.

Noi avem convingerea înaintea Feței lui Dumnezeu că toți aceia care sunt născuți din Dumnezeu cred Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu. Nu există nicio singură interpretare sau falsificare. Și acest lucru trebuie spus de fiecare dată. La început a existat doar o singură direcție în cadrul mesajului. Dar ce s-a întâmplat după aceea? Fratele Green personal a mai spus: „Acum, în toate localitățile, nu există doar trei, patru direcții, ci opt, zece direcții sau adunări diferite care se referă la fratele Branham”. Acolo ceva nu corespunde. În zilele bibliei, în fiecare localitate exista doar o singură adunare biblică. Pavel a scris în Rom. 16 și a avertizat cu privire la cei ce aduc despărțiri.

Ce s-a petrecut în decursul celor cincizeci și cinci de ani care au trecut? O talmăcire după alta au fost date. Unii urmează pe un frate care a vestit că „cele șapte tunete vor aduce șapte bărbați diferiți; cinci de pe cele cinci continente, iar ceilalți din Statele Unite”. Învățătura celor șapte tunete este învățătura principală a celor ce spun că ei cred mesajul. Unii spun că „Domnul a venit deja”, iar alții spun că „prorocul va reveni”. Dacă auzi ceea ce se crede atunci și se face rău. Toți se referă la proroc, dar niciunul din ei nu se referă la Dumnezeu și la Cuvântul Său. Noi am spus-o de repetate ori în acest loc: Dumnezeu l-a trimis pe robul și prorocul Său pentru ca noi să fim aduși înapoi la

Dumnezeu, la început, la Cuvânt, la învățătura apostolilor, la temelia originală. Așa cum s-a întâmplat cu poporul Israel după robia babiloniană: ei s-au întors și au găsit temelia Templului, au dat deoparte dărâmăturile și au rezidit. Exact așa am fost noi eliberați din robia denominațiunilor, ne-am întors înapoi la libertatea copiilor lui Dumnezeu pentru ca acum să-I slujim Domnului în duh și în adevăr și să-I aducem mulțumirea și închinarea cuvenită. Și acest lucru ne diferențiază cu adevărat de toate celelalte direcții.

Gândiți-vă odată, învățătura lor principală este că „Apoc. 10 s-a împlinit și Îngerul legământului s-a coborât deja”. Dacă te gândești la toate aceste învățături sucite, atunci ți se face rău. Și toți se referă la proroc. Eu am nădejdea că voi înțelegeți ce înseamnă aceasta pentru mine. Toți care au aceste învățături sucite n-au fost niciodată martori oculari sau audibili ai lucrurilor pe care le-a făcut Dumnezeu în timpul nostru și niciunul dintre ei n-are o chemare divină, niciunul n-are o trimitere divină. Toți au proprii lor urmași și ucenici. Noi nu urmăm pe niciun om. Permiteți-mi s-o spun. Acum fratele Branham este atât de idolatrizat și proslăvit încât ți se face și mai rău. Ce să vă mai spun? Voi toți știți ceea ce este scris în Lc. 16:16: „*Legea și prorocii au ținut până la Ioan*”. Și ce s-a întâmplat după aceea? „*de atunci încoace, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se propovăduiește*”. Așa se întâmplă în timpul nostru. Prorocia s-a referit până la fratele Branham. Dar începând de atunci nu este predicat Branham. Ci este propovăduită Împărăția lui Dumnezeu și tot ce este în legătură cu aceasta. Și toți aceia care sunt din Dumnezeu ascultă Cuvântul lui Dumnezeu. Eu vreau să aud un „Amin”. Eu cred că aud greu „Aminul”. Cu adevărat suntem mulțumitori lui Dumnezeu din toată inima și din tot sufletul că noi putem crede așa cum zice Scriptura.

În ceea ce privește Apoc. 10. Ce se va întâmpla atunci când Îngerul legământului se va coborî și va jura și va fi făcut anunțul? Atunci când al șaptelea înger va suna din trâmbița lui atunci se va încheia taina lui Dumnezeu. Dar ce este atunci? Pentru aceasta trebuie să mergi la Dan. 12:7 și să respecti că începând din acea clipă când îngerul va jura vor mai fi o vreme, două vremi și jumătate de vreme. Vă rog frumos să aveți respect față de Cuvântul lui Dumnezeu! Noi suntem mulțumitori. Noi am citit aceasta din Is. 66:5: „*Toți aceia care au*

teamă de Cuvântul Meu”, aceia care cercetează Cuvântul. Cunoștința și descoperirea vor crește. Cu adevărat noi putem încadra totul așa cum este scris.

Gândiți-vă vă rog la Domnul nostru și gândiți-vă la Cuvântul foarte binecunoscut din Is. 61 unde este scris: „*Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M-a uns să aduc vești bune celor nenorociți: El M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia, și prinșilor de război, izbăvirea*”.

Dragi frați, dragi prieteni, nimeni nu se poate răscumpăra singur, nimeni nu se poate dezlega singur. Toți avem nevoie de Domnul nostru Isus Hristos. Dacă apoi ne gândim la ce se petrece în timpul nostru...Atunci Sodoma și Gomora a mai fost cumva suportabil. Dar ce se petrece astăzi? Dacă auzi că aceste lucruri pătrund până în familiile credincioșilor, dacă un tată trebuie să spună: „fiul meu este homosexual”, atunci știi ce este aceasta? Domnul dezleagă pe cei legați, Domnul dăruiește răscumpărare, eliberare. Domnul este prezent. Și așa cum am citit în Is. 66, Domnul privește înspre noi care suntem în necazuri. El este Salvatorul, Eliberatorul, Răscumpărătorul și Vindecătorul nostru, El este totul pentru noi.

Dragii mei frați și surori, eu îmi doresc din partea lui Dumnezeu ca nicio vestire să nu se întoarcă goală înapoi. Ci toți care sunt robiți să fie eliberați. Este o robie în care unii sunt prinși. Oamenii nu vor s-o facă, ei fac acele lucruri pentru că sunt robiți de Satan. Noi de aceea suntem aici: să vă vestim răscumpărarea. S-a isprăvit! S-a întâmplat! A avut loc după duh, trup și suflet. Dumnezeu ne-a dăruit o răscumpărare isprăvită prin har.

Noi putem mărturisi că până astăzi am botezat doar pe aceia care cu adevărat au fost eliberați, prin harul lui Dumnezeu și noi am trăit personal ceea ce ne-a dăruit Domnul prin crucea Golgotei. Toți aceia care înainte să se boteze își dedică viața lor Domnului, să cheme Numele Domnului, să primească mântuire și să-L roage pentru eliberare. Aici este un punct. Doar în acea clipă când minciunosul vine la Domnul, se recunoaște și strigă după eliberare, doar atunci se poate întâmpla. Există oameni care au peste ei un duh de minciună. Dar atunci când ei recunosc: „eu personal nu mă pot controla. Eu am nevoie

de ajutorul Domnului, am nevoie de eliberare”, doar atunci se întâmplă. Doar în acea clipă când oamenii vin la Domnul și spun: „Te rog eliberează-mă, Te rog dăruiește-mi har, dezleagă-mă”, doar atunci se poate întâmpla. Atunci Domnul nostru a spus: „*Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine să vestesc robilor slobozenia*”. Dar cei legați au venit la Domnul, bolnavii au venit la Domnul, păcătoșii au venit la Domnul, și pe toți care au venit la El, El i-a eliberat.

În Is. 61 este scris de la vers. 2: „*să vestesc un an de îndurare al Domnului*”. În Lc. 4 Domnul nostru a redat doar prima jumătate de verset din Is. 61. Partea a doua din Is. 61:2b, unde este scris de „*ziua răzbunării*”, El n-a mai citit-o, ci a citit doar prima parte a versetului. Iar după aceea El a putut spune: „*Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură pe care le-ați auzit*” (Lc. 4:21).

Fraților, cum este cu noi? Mergem la Mal. 3, prima parte a vers.1: „*Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea*”, care s-a împlinit în slujba lui Ioan Botezătorul. A doua parte „*Și deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutați: Solul legământului pe care-L doriți*”, este încă la viitor. Într-un singur verset sunt redate două lucruri diferite care se întâmplă la o distanță de două mii de ani unul față de altul. Dar Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său. Și așa cum am amintit, atunci când Îngerul legământului cu curcubeul deasupra capului se va coborî, atunci se va întâmpla. În Apoc. 11 când Templul va fi măsurat, slujba celor doi proroci (martori) va fi deja încheiată. Suntem atât de mulțumitori lui Dumnezeu pentru exactitatea Cuvântului Său scump și sfânt și că Duhul Sfânt ne călăuzește în tot Adevărul.

Citim încă o dată Lc. 4:19: „*și să vestesc anul de îndurare al Domnului*”. Cu acest Cuvânt trebuie să mergem la Lev. 25, la ziua ispășirii/împăcării (Yom Kippur). În anul al cincizecilea, anul jubiliar, era anul îndurării când toți robii puteau pleca liberi, marea zi a împăcării. Mielul a fost jertfit, eliberarea a fost vestită. Și noi am fost chemați să vestim anul plăcut al Domnului, anul îndurării. Nu răzbunarea. Ziua răzbunării va veni, dar astăzi încă mai este ziua îndurării, încă mai este timpul harului. Îi mulțumim Domnului și pentru

ceea ce a scris Pavel în Rom. 8:1: „Acum, dar, nu este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus”.

Dragii mei frați și surori, să cuprindem despre ce este vorba. Este vorba că noi trebuie să fim aduși în conformitate cu Dumnezeu și Cuvântul lui Dumnezeu, este vorba ca noi să credem așa cum zice Scriptura, să credem că Dumnezeu l-a trimis pe robul și profetul Său pentru ca în Biserica Lui totul să fie adus înapoi în starea reașezată. Așa cum a accentuat fratele Alfred Borg înainte, ceea ce a fost în Biserica primară a fost și este șablonul divin pentru perioada de timp a sfârșitului. Ceea ce s-a întâmplat între timp este în urma noastră. Dar acum noi am ajuns la punctul când sfârșitul trebuie să fie asemenea începutului, am ajuns la punctul când Isus Hristos este descoperit ca Alfa și Omega, ca Primul și Ultimul. Așa cum a fost El prezent la început și a confirmat Cuvântul vestit, la fel așteptăm noi să se întâmple acum la sfârșit, prin harul lui Dumnezeu. Domnul nostru nu ne va rămâne dator cu niciun răspuns.

În anul al cinczecilea ai putut vesti întregului popor: voi toți sunteți liberi și puteți pleca la casele voastre. Niciunul nu mai este rob, toată vina a fost răscumpărată, nu mai sunteți datori nimănui cu nimic, puteți pleca cu toții, sunteți liberi. Sângele mielului a fost vărsat, marea zi a împăcării a avut loc și tuturor cetățenilor țării li s-a vestit și au știut că sunt liberi. Domnul nostru a accentuat acest lucru: anul de îndurare, harul, împăcarea și noi primim tot ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin Isus Hristos, Domnul nostru; și am trăit aceste lucruri în mod personal, prin har.

Dorim ca toți să fie întăriți prin credință, să fie îndreptați și să nu se mai ridice nicio singură îndoială. Indiferent prin câte încercări trecem în viața noastră, Domnul ne-a făgăduit că va fi cu noi în toate zilele până la sfârșitul veacului. Așadar, înapoi la Dumnezeu, înapoi la Cuvânt, înapoi la început. Un Domn, o credință, un botez. Nu o nouă religie, nu o nouă direcție de credință sau adunări noi, nu să pui Biblia deoparte și apoi să iei cartea celor șapte biserici și să citești de acolo, nu, nu! Noi am tradus toate predicile. Nu există nimeni pe pământ care să prețuiască, din punct de vedere biblic, slujba fratelui Branham mai mult decât mine. Dar vestirea trebuie să fie adusă înapoi în Cuvânt.

Numai ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvânt. Da, fratele Branham a spus „Eu voi mai avea o slujbă în Israel”, și a mai spus: „Eu presupun că tot ceea ce mi-a arătat Domnul în anul 1933 se va împlini până în anul 1977”, dar ce am eu de-a face cu acestea? El a spus aceste lucruri, însă noi le lăsăm în seama lui.

Dar noi mergem doar înapoi la Cuvânt. Până astăzi niciodată n-am predicat despre citate. Fratele Borg citește și noi citim citatele și avem toate predicile fratelui Branham. Dar eu nu le iau să le macin, nu le sfărâm și nu le rup din context. Ci le lăsăm pe toate în legătura și în contextul potrivit în care au fost spuse. Poate că sunt 48 de ore de atunci. Eu am toate documentele cu toate citatele fratelui Branham. Într-un citat el a spus: „Acum Domnul a părăsit scaunul harului”. Și imediat după aceasta, într-un alt citat el a spus: „În acea clipă când Biserica Mireasă va fi răpită Domnul va părăsi scaunul harului”. Da, cine mai are o minte sănătoasă acela știe ceea ce a vrut fratele Branham să spună. Atunci când se va întâmpla ceea ce el a cercetat. Domnul n-a părăsit scaunul harului în anul 1963, ci când se va întâmpla ceea ce el a cercetat. Trebuie să mergi de la un citat la alt citat, ca să rămâi în Cuvântul lui Dumnezeu. Aceasta este însărcinarea divină. Cu adevărat nu este nimic de scuturat și de cutremurat.

Acest lucru mi-a fost poruncit și dat pe drum: „Robul Meu, timpul tău pentru acest oraș se va încheia în curând. Te voi trimite în alte orașe ca să vestești Cuvântul Meu”. Nimic altceva, decât să vestești ceea ce este scris, Cuvântul sfânt, descoperit.

Până în anul 1979, când toți frații au rămas în Cuvânt, totul a fost bine. Dar ce s-a întâmplat după aceea? Fiecare frate a arătat ceea ce el este cu adevărat. Și acest lucru l-am accentuat. Dragii mei frați și surori, în cer nu va fi nicio încurcătură. Gloata răscumpărată prin Sânge, botezată cu Duhul Sfânt, Mireasa restituită în toate domeniile, este pe deplin sfințită, după Cuvântul Domnului nostru: „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”(Ioan 17:17). Așa cum a zis Domnul nostru: „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc*”(Ioan 14). Și dacă Mă duc, vă voi trimite Mângâietorul, Duhul Sfânt. *Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul* (Ioan 16).

Același Duh Sfânt care S-a odihnit peste toți prorocii, peste toți apostolii, același Duh Sfânt S-a odihnit asupra fratelui Branham și același Duh Sfânt Se odihnește asupra noastră pentru ca toți să înțeleagă totul corect. Când a fost vorba despre vestirea Cuvântului atunci fratele Branham a predicat și a vestit doar Cuvântul. Dar când a fost vorba de o călătorie în Israel, în Africa de Sud sau alte lucruri, atunci acestea nu mai au nimic de-a face cu vestirea Cuvântului – aceste lucruri le-a spus el ca om, ca William Branham; el a rămas om, el n-a fost Dumnezeu și nici n-a devenit Dumnezeu, ci a rămas om. Eu am trăit personal slujba lui infailibilă. Eu n-am fost doar spectator, ci am stat față în față cu el și am trăit acele lucruri. Știți voi ce siguranță, ce absolut este în ceea ce i-a descoperit Dumnezeu lui? El a putut spune AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Pentru mine este atât de important ca în această adunare și întregii lumi să spun tuturor clar și deslușit: când a fost vorba de vestirea Cuvântului, William Branham a vestit Cuvântul sută la sută. Dar când era vorba de decizii sau păreri proprii, atunci el și-a exprimat părerea lui.

Acum mă gândesc la 1 Cor. 7, unde este scris de Pavel care a avut curajul să spună că o dată „a primit-o de la Domnul” (vers. 10), iar apoi în altă situație a spus: „asta o spun de la mine” (vers. 25, vers. 40). Ceea ce a spus fratele Branham de la el, a spus-o de la el. Dar pe mine mă interesează lucrurile pe care le-a spus el în legătură cu planul de mântuire al lui Dumnezeu; nu ceea ce a spus el de la el însuși. Ci ceea ce Dumnezeu are să ne spună prin Cuvântul Său scump și sfânt, Cuvântul care i-a fost încredințat lui ca proroc; pentru că Cuvântul vine la proroc. Iar apoi noi putem purta și vesti mai departe ceea ce a adus prorocul.

Miercuri seara, noi am citit acest lucru din epistola către Timotei, că chiar bătrânii, ca învățători și predicatori, au lucrat în adunare. Tuturor fraților care acum slujesc cu Cuvântul. Ceea ce este scris în Mat. 24:45-47 este vorba nu doar că cineva distribuie/împarte hrana, ci este vorba ca toți de pe întregul pământ, în toate popoarele și în toate limbile, să pună pe masa Domnului doar hrana curată a lui Dumnezeu, pentru ca să nu se împlinescă ce este scris în Is. 28: „*Toate mesele sunt pline de vărsături murdare*” (vers. 8). Nu! Masa Domnului nu este plină de vărsături. Mesele proprii, acolo unde sunt prezentate

interpretările proprii acelea sunt mesele pline de vărsături, acolo ei dau afară ceea ce au mâncat. Dar prin harul lui Dumnezeu noi dăm mai departe Cuvântul curat al Dumnezeului nostru.

Dragi frați și surori, mai spunem o dată acest lucru. Atunci când fratele Branham a primit călăuzirea să depoziteze hrana a luat coșuri întregi cu roade și le-a depozitat pe rafturi; nu le-a așezat pe masă, ci le-a depozitat pe rafturi în casa de depozitare a alimentelor, a hranei. Dar cândva hrana depozitată a trebuit pregătită și distribuită/împărțită și servită. Acest bărbat al lui Dumnezeu, William Branham mi-a spus mie personal: „Așteaptă cu împărțirea hranei până vei primi restul”. Și desigur, nu te duci direct la raft, întorci și faci deranj prin coșuri, nu, nu, nu! Cine de aici este bucătar? Cine poate vorbi aici ceva? Totul trebuie să fie pregătit corect pentru ca s-o pui pe masă, s-o poți servi. Aceasta este responsabilitatea divină care ne-a fost dată personal de Dumnezeu: să putem reda ordonat Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu, așa cum l-au vestit prorocii și apostolii, și să putem pregăti și servi masa Domnului. Cum a spus David: „*Tu îmi întinzi masa în fața potrivnicilor mei*” (Ps. 23:5).

Îi suntem mulțumitori din toată inima Domnului Dumnezeului nostru. Eu privesc în urmă la 55 de ani care au trecut din aprilie 1962, privesc în urmă la faptul cum Dumnezeu a dăruit har. El a deschis inimile și ușile până la marginile pământului. Suntem copleșiți dacă astăzi auzim că prin transmisie și prin televiziuni tuturor din toate popoarele și din toate limbile le este dăruit ultimul mesaj clar ca cristalul, care se poate auzi pe întregul pământ și toți pot să ia o decizie pentru Domnul.

Să spunem încă o dată. Nu o nouă religie, nu „prorocul...”, „prorocul...”, „prorocul...”, nu! Ci Domnul Dumnezeu. Și acest lucru îl scriu în următoarea scrisoare circulară: la început a fost Cuvântul, nu prorocul. Ce este cu aceia care vorbesc doar despre proroc? Ce este aceasta? Cuvântul vine de la Dumnezeu. Domnul Dumnezeu a zis: „*Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, acest Cuvânt nu se întoarce la Mine fără rod...*” (Is. 55:11). Nu se va întoarce la profet. Ci „...*nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele*”. Cuvântul a venit la proroc, iar prorocul lui Dumnezeu a putut

spune AȘA VORBEȘTE DOMNUL. În felul acesta noi avem Cuvântul lui Dumnezeu ca AȘA VORBEȘTE DOMNUL și suntem mulțumitori că putem crede ceea ce a spus Domnul nostru: „*Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece*”(Lc. 21:33).

Spunem acest lucru încă o dată. Pe cât de sigur Răscumpărătorul, ca Mire, a fost Cuvântul descoperit în trup, pe atât de sigur Mireasa, cei răscumpărați, nu sunt o răstălmăcire, ci ei sunt Cuvântul curat și sfânt al lui Dumnezeu descoperit în acest timp. Noi suntem purtătorii Cuvântului cu toate făgăduințele și noi vom trăi împlinirea făgăduințelor prin har. Acest lucru nu este o teorie, acest lucru este o realitate divină.

Fie ca toți frații slujitori să fie îndreptați, fie ca ei să fie corecți și să permită să li se spună ceea ce are de spus și lor Cuvântul lui Dumnezeu. Iar aceasta începe cu respectul față de deciziile lui Dumnezeu. Niciun om care este chemat de Domnul nu poate face nimic pentru aceasta. Acestea nu sunt decizii pe care noi le luăm, ci sunt niște decizii pe care Domnul Dumnezeu le-a luat. Noi suntem doar o parte a ceea ce a făgăduit Domnul în Cuvântul Său.

Încă o dată le spunem fraților care acum fac ceea ce nu este în ordine și pun întrebări de felul: „Ce va fi cu fratele Frank?”. Vă rog citiți încă o dată din Ioan 21 ceea ce am citit aici. Frate, ce te interesează pe tine? Fraților, ce vă interesează pe voi? Voi să vestiți doar Cuvântul, să împărțiți hrana duhovnicească. Lăsați-i în pace pe fratele Branham, pe Pavel, pe fratele Frank, și voi vestiți Cuvântul Domnului. Serviți masa Domnului, bogat, cu hrana duhovnicească. Suntem convinși că voia lui Dumnezeu se va întâmpla în toate lucrurile spre cinstea și lauda Numelui Său Celui sfânt.

Încă o dată accentuăm în Numele Domnului. Noi am căpătat trecere înaintea lui Dumnezeu. Acum trăim ultima parte a istoriei mântuirii în mod personal. Noi știm că revenirea Răscumpărătorului nostru este foarte, foarte aproape. Dacă este voia lui Dumnezeu, mâine vom intra în această temă. Noi putem spune: Maranata! Vino Doamne Isuse! Noi toți ne încredem în El și în harul Lui. El care a început tot El va și desăvârși. Fie ca Dumnezeu să facă un început și în viața acelor care sunt noi în mijlocul nostru. Fie ca astăzi, prin har, să se întâmple

așa. Primiți-L pe Domnul, acceptați-L, încredeți-vă în El. El este Răscumpărătorul vostru și noi toți avem nevoie de răscumpărare, iertare, har și mântuire. Primiți ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu în Domnul nostru Isus Hristos și fiți mulțumitori pentru Cuvântul sfânt descoperit care ne devine tot mai prețios. Dumnezeului nostru Îi aducem slava și cinstea în vecii vecilor. Amin.

Să ne ridicăm și să cântăm cântarea „Așa cum sunt”. Fie ca toți din toate popoarele și limbile care astăzi nu pot fi în acest loc, dar care sunt în legătură cu Domnul, cu Cuvântul și cu noi, să audă ultima chemare, să devină credincioși, să primească iertarea, împăcarea și mântuirea deplină. O mai exprim o dată. Eu mă bucur că toți frații din toate țările învecinate se află aici în acest loc. Ei au venit de peste tot. Ce mare har! Dumnezeu a spus în Cuvântul profetic din Amos 8:11: *„Eu voi trimite foamete în țară, foamete și sete după auzirea cuvintelor Domnului”*. Și cum am accentuat la început Ps. 50 și apoi trăirea puternică: *„Strânge-Mi poporul Meu ca să-i fac să audă cuvintele Mele”*. Fie ca acest lucru să se fi întâmplat în întreaga Europă și pe întregul pământ. Fie ca să se întâmple ca toți care au o ureche să audă ceea ce are de spus Bisericilor, Duhul. Toți care au nevoie de salvare s-o primească. Toți care au nevoie de vindecare s-o primească. Toți care au nevoie de iertare s-o accepte și s-o primească. Noi vestim anul plăcut al Domnului, iertarea, eliberarea, harul și mântuirea. Nimeni să nu-și împietrească inima. Astăzi, dacă auziți glasul Lui, să nu vă împietriți inimile.

Mai gândiți-vă asupra Cuvântului din Is. 66 vers. 2 și 5. Dumnezeu nu privește la Universul maiestuos pe care El l-a creat. Ci El privește la tine, El Se uită la mine, El privește la noi în nenorocirea noastră. Însuși Domnul a zis: Eu n-am venit să chem la pocăință pe cei drepecți, ci pe cei păcătoși. Nu o neprihănire proprie, nu, nu, nu! Noi ne batem cu pumnul în piept și spunem: „Iubite Domn, viața mea fără Tine a fost cu totul o catastrofă”. Noi venim înaintea Domnului, credem în lucrarea de răscumpărare isprăvită și primim ceea ce ne-a dăruit El, prin har.

În timp ce ne plecăm capetele și rămânem respectuoși în rugăciune, căutând legătura cu Dumnezeu și o găsim, vorbim cu El.

Prin Cuvânt El ne-a vorbit și acum haideți să vorbim cu El în rugăciune. Noi să acceptăm și să primim tot ceea ce a făcut El pentru noi. Permiteți-mi să întreb câți au cereri de rugăciune? Dacă este vorba de salvare, vindecare, eliberare sau indiferent ce ar fi. Toți ochii rămân închiși. Cei care aveți cereri de rugăciune ridicați scurt mâinile. Peste tot sunt mâini ridicate. Domnul ne vede pe toți, El ne-a chemat pe toți împreună. Noi credem Cuvântul Lui și avem respect și teamă față de Cuvântul Lui sfânt. Dacă voi toți credeți mesajul timpului de sfârșit atunci spuneți „Amin”. Un „Amin” este un „Amin”. Cine crede pentru că așa zice Scriptura? Acest lucru îl putem aminti de fiecare dată. Haideți să credem împreună, să ne rugăm împreună și să primim împreună. Dumnezeu este credincios.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, eu îmi pun mâna pe Cuvântul Tău sfânt. Tu mare Dumnezeu, Tu nu privești la Univers. Tu privești la noi și dorești ca toți oamenii să fie ajutați și toți să ajungă la cunoștința Adevărului, toți să primească oferta harului. Iubite Domn, noi Ți-i aducem pe toți aceia care au nevoie de salvare, Te rugăm dăruiește-le salvarea. Te rugăm dăruiește eliberarea tuturor celor ce au nevoie de eliberare, dăruiește vindecarea tuturor celor ce au nevoie de vindecare. Tu ne-ai dăruit toate aceste lucruri și noi Ți mulțumim pentru lucrarea de răscumpărare isprăvită de pe crucea Golgotei. Noi lăudăm biruința lui Dumnezeu în Numele sfânt al lui Isus și vestim tuturor popoarelor: Isus este Biruitorul. El a plătit prețul, voi sunteți răscumparați, sunteți eliberați, sunteți vindecați. Primiți-o! Astăzi puterea lui Dumnezeu este manifestată în această adunare și pe întregul pământ. Se întâmplă acum că Cuvântul lui Dumnezeu își găsește confirmarea. Iubite Domn, confirmă Tu Cuvântul Tău sfânt și scump. Ți dedicăm Biserica Ta, gloata Ta răscumpărată prin Sânge. Mireasa Mielului s-a pregătit. Iubite Domn, Te rog ca și acest serviciu divin să fi ajutat, noi să cunoaștem mai bine planul Tău de mântuire, să-l primim pentru noi personal și să primim personal ceea ce Tu ne-ai dăruit.

Iubite Domn, și astăzi Cuvântul Tău nu se va întoarce gol înapoi la Tine, ci va împlini scopul pentru care Tu l-ai trimis. Încoronează cu har și îndurare gloata Ta răscumpărată prin Sânge. Binecuvântează pe toți frații slujitori de pe întregul pământ, dăruiește-le har să predice doar Cuvântul și să împartă poporului Tău hrana duhovnicească curată.

Eu Te rog în Numele sfânt al lui Isus ca toate adunările care astăzi sunt în legătură directă, cercuri de rugăciune sau adunări mai mari, fie ca toți de pe întregul pământ care astăzi au ascultat să accepte și să primească ceea ce Tu, o, Doamne, ne-ai dăruit nouă. Ei să creadă din toată inima ultimul mesaj, să aibă teamă și respect față de trimiterea pe care Tu ai dat-o robului și prorocului Tău.

Iubite Domn, noi respectăm Cuvântul Tău, credem făgăduințele Tale și avem parte directă de acestea. Ție Atotputernicului Dumnezeu Îți aducem lauda și cinstea, mărirea și închinarea, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin. Mulțumesc că ați venit la adunare ca să ascultați Cuvântul lui Dumnezeu.

Noi credem cu adevărat. Este o convingere totală că acesta este ultimul mesaj de dinaintea răpirii și că pregătirea aparține pe deasupra. Cei pregătiți vor intra în odaia de nuntă. De la primul până la ultimul, Domnul Dumnezeu să dăruie har ca toți să creadă Cuvântul Lui sfânt, să-l urmeze ascultători și să trăiască pregătirea lor interioară pentru ziua glorioasă.

Le mulțumim tuturor celor ce nu cunosc limba germană și au răbdare. Dar se traduce în toate limbile și toți pot auzi și urmări vestirea și pot primi lucrurile propovăduite. Mulțumim Domnului pentru toți traducătorii, pentru toate limbile, pentru tot. O mai spunem o dată: Domnul Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți frații slujitori de pe întregul pământ pentru ca unitatea să poată deveni o realitate în Mireasa Mielului și Domnul să-Și poată confirma Cuvântul Lui în mijlocul nostru.

Vă rog frumos fiți atenți, mai ales unde sunt copiii, ca totul să aibă loc în liniște și să nu se producă deranj. Păstrați Cuvântul în inimile voastre. Suntem mulțumitori că prin cântări se exprimă ceea ce slujește spre slava și cinstea Domnului. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze.